Székesfehérvár, 1904. XI. évfolyam, 67. szám. Kedd, junius 7.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katholikusok törekvéseinek előmozditására „Fejérmegyei Napló“ cim alatt létesitett új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án

Előfizetési árak: I évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Segédszerkesztő: KETSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Önálló vámterület?

(Dr. G.) Sok szó esik manapság a közös és önálló vámterületről. Nemcsak a képviselőválasztások alkalmával hajtogatják e jelszókat jobbra is, balra is, hanem hol az országgyülésen, hol a hirlapokban, hol a politikusok és politizálók klubbjaiban képezi a diskusszió hálás témáját.

Mindenki megegyezik abban, hogy a nemzeti önállóság ideáljának kiegészitéséhez tartozik Magyarország mint önálló vámterület.

Más kérdés az, vajjon ezt most egyszerre nagy megrázkódtatás nélkül meg lehetne-e a gyakorlatban valósitani?

Vajjon ez maga képes volna-e kezdetleges nagyiparunkat és hanyatló kisiparunkat lábraállitani? S vajjon mezőgazdaságunk állapota ez által kedvezőbb fordulatokat nyerne-e?

E három fontos kérdés szoros összefüggésben van egymással s ha ezeket figyelembe nem vesszük, minden önálló vámterület nem használna nekünk semmit se.

A külön vámterület csak az esetben lehet üdvös, ha annak gyakorlati alkalmazásában nem pusztán a merkantilista elvek jutnak érvényre.

A mi nagyiparunknak első sorban az a feladata, hogy a külföldi cégeket Magyarországból kiszoritsa, hogy Magyarország nyerstermékeit itthon dolgozza fel és itthon értékesitse. Exportra egyelőre nem igen gondolhatunk. De nagyipar és kisipar csak akkor számithat piacra, ha az országban van pénz és jómód. Hiába dolgozik a gyáros és iparos, ha az ország zömének, a nagy és kisgazdának nincs költeni való pénze. Az iparos árui ez esetben raktáron maradnak, kénytelen potom pénzen elprédálni. Ahol nem prosperál a nagybirtokos ott a nagyiparos nem csinál üzletet, s ahol nyomorusággal küzd a földmivesgazda, ott az iparos is tengődni kénytelen.

Azért ha külön vámterületre törekszünk, ami nagyon szép és hazafias dolog, okosan és körültekintően kell azt előkésziteni és megcsinálni, máskülönben az uj állapotok rosszabbak lesznek a réginél.

Azért hát ne theoretizáljunk annyit a külön vámterületről, ne használjuk a szokásos kortes frázisokat a nemzet eladásáról és hasonló tónusban, hanem törekedjünk pozitiv eredményeket elérni a mi kisiparunk és mezőgazdaságunk védelmére.

Ez utóbbit leginkább sujtja a balkáni gabonabevitel olcsó tarifája. A mi gőzmalmaink olcsó szerb és román buzát importálnak és csinálnak belőle magyar lisztet. Ez által lenyomják a magyar buza árát és elrontják a magyar buza és liszt hirét. Mert köztudomásu dolog volt, hogy a magyar buzaliszt páratlan a maga nemében. A londoni lordok és a braziliai farmerek asztalán magyar lisztből készült süteménynek kellett lennie. De ma már jóformán nyoma veszett a magyar lisztnek, mert a magyar malmok az olcsóbb, de alsóbbrendű külföldi buzát dolgozzák fel.

A délvidéki, bánsági megyék már mozgalmat is inditottak e veszedelmes invázio ellen; kérvényezték az országgyüléstől a szerb kereskedelmi szerződéseknek ez irányban való revizióját. Ez az invázio Magyarországot mint agrárállamot lét-föltételében támadja meg. Ime az égető, praktikus oldala a mi gazdasági existenciánknak, mely mellett a közös és önálló vámterület kérdései egyelőre háttérbe szorulnak. Ezt a kérdést, akár közös, akár külön vámterület mellett, minél előbb meg kell oldani.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Ordas Imre históriája.

— Történet a kuruc korból. —

I.

Panaszosan süvít az őszi szél a rimaparti füzes fái között. Az elmult nyarat siratja; fájdalmában, búsan üzi-hajtja a foszlányokká tépett felhőket. A hold kitekint néha a száguldó felhők közül, hogy megnézze a letarolt vidéket, majd néma könyörtelenséggel huzódik ismét fátyola mögé. Igy megy el óra óra után s Ordas Imre a zavaros Rima partján baktatva még mindig nem látja a mécses hivogató fényét a faluvégi ház ablakában. Türelmetlenül ránt egyet-egyet dolmányán s még türelmetlenebb mohósággal szivja pipáját, mintha az lenne oka mindennek. Pedig, hej, kevés része volt a pipának abban a szomoru históriában! Ötödnapja kóborol Imre a környéken, Edelényt, Radóbányát, még Szendrőt is bejárta, de nem tudott eltünt öccsére akadni sehol sem. Iszákja kiürült, teste-lelke elfáradt, nem csoda, ha jobban kivánta már apja házát látni, mint öccsét. A hold épen most bujt megint a felhők közé, mikor hirtelen gyenge fény ütődik Imre szemébe.

Nosza, ujult erővel gyorsitja meg lépteit, mintha erővé változott volna tagjaiban a szörnyü fáradtság.

Jómódu ember volt Ordas Gáspár, a vén kuruc. Thököly katonája volt valamikor s igy élete nem mult el zaj nélkül. Ott volt Zernyestnél is, látta a kuruckirály csillagának utolsó sugarát s látta a végsőt lobbant csillagra torlódni azokat a bús fellegeket, melyek történetünk idején is ott borongnak a magyar égen. Hajh, csend lett azóta, mély, ijesztő csend. Csak a bujdosó szegény legények panaszos keserve adott itt-ott egy-egy hangot, vagy az országban szerte dőzsölő labancok lármája verte föl néha a hazára borult csendet. Ordas az apja telkén huzódott meg ott Bánréve végén, a zavaros Rima mellett. Mig ő a „kuruckirály“ oldalánál forgott a fegyverek között, felesége otthon nevelte két fiát abban a régi faluvégi házban. Mire ő hazakerült, legénnyé lett a két gyerek, öreggé az asszony. S Nem mult el két esztendő, elhantolták jó feleségét. Azóta özvegységben élt az öreg két legényfiával. Szerette mind a kettőt, pedig az egyik, a Laci, igazán nem érdemelte meg. De hát lehet-e parancsolni az apai szivnek? Rosz gyerek volt Laci. Keveset dolgozott, de annál több keserüséget szerzett az édes apjának. Most utoljára azzal fizetett neki, hogy szó nélkül elhagyta.

Ott kesereg az öreg a tölgyfa asztal mellett, nem izlik neki a bor se, pedig az minden este helyet talált az asztalon. Komoran néz az ősz kuruc a mécses lobogó lángjába, körülötte tompa csend ül, csak a szél zörgeti meg néha az ablakot, mintha keresne valakit. Pedig vigasztalan őszt talál a szobában is a nyár helyett.

— Csak Imre lenne hát itthon, — fakad ki végre Ordas — ötödnapja járja már a környéket azért a szerencsétlen Laciért. Istenem, hát . . .

Megzördül az ajtó s belép a halálra fáradt Imre. Lekerité válláról a dolmányt, miközben szomoruan szól oda apjának, hogy a Laciról bizony semmit se tud.

— Semmit, — teszi hozzá búsan az öreg, — semmit. Hát utolsó napjaimat sem élhetem le nyugodtan? Hányatott volt az életem, keserü lett az öregségem is.

— Ne busuljon édesapám, — vigasztalja Imre, — előkerítem én a Lacit, akárhol van is, csak hadd pihenjem ki magamat. Elindulok holnap és vagy megtalálom, vagy . . .

— Vagy elhagysz te is, ugy-e fiam.

— Nem én, édesapám. Testvérem a Laci, szerettem mindig s szeretem most is, de az apámat el nem hagyom érte.

— Te Imre, hátha a labancok közé állt az a gyerek? Nagyon hamar megbarátkozott velük, mikor itt voltak.

— Azt csak nem tette?

Papp Károly selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott Városház-tér, 5. szám alatt. (Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű úri-, női-, gyermek- és egyen-ruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végáruk, valamint ágynemű-toll tisztitását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást igérek. 2721 156—22

Mai lapunk 4 oldal.

00000344

UJDONSÁGOK.

— **Kitüntetés.** Mint annak idején megirtuk, a Vöröskereszt-Egyesület mult héten ülte meg fennállásának 25 éves jubileumát. E jubileumon az egyesület székesfehérvári városi választmánya is részt vett. A jubileum alkalmából Ő Felsége Havranek Józsefnét, a helybeli városi választmány társelnökét a II. oszt. Erzsébet-renddel tüntette ki. A köztiszteletben álló urnőnél a városi választmány mint elnökénél, és a tüzoltó-testület mint zászlóanyánál, Reé István vezetése alatt holnap 11 órakor tiszteleg, hogy a méltó kitüntetés fölötti örömét tolmácsolja. Azt hisszük, hogy a választmány és tüzoltóság örömében Székesfehérvár egész társadalma osztozik.

— **Eljegyzés.** *Stréda* Antal az Osztrák-Magyar Bank tisztviselője eljegyezte *Füstér* Margit kisasszonyt, Füstér Imre kárpitos bájos leányát. *Zalka* József megyei hivatalnok eljegyezte Dornbach Emma kisasszonyt.

— **Országos tiltakozás az olasz borvámkedvezmény ellen.** Abból az alkalomból, hogy Rómában ismét megindultak a kereskedelmi tárgyalások Magyarország-Ausztria és Olaszország között, a „Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete", mint az összes magyar szőlőbirtokosok országos képviselete, még egy utolsó kisérletet tesz arra nézve, hogy az olasz borvámkérdés kedvezően végződjék. F. hó 8-án (Medárd napján) ugyanis Budapesten reggeli 9 órakor a Tattersall nagy csarnokában, (szemben a keleti pályaudvarral) *országos tiltakozó népgyülést* tart, melyre az érdekelt fogyasztó közönséget, a szőlőbirtokosokat, a kereskedőket, a vendéglősöket meghivja. Kétségtelenül Magyarország szőlőművelésének jövője, félmillió szőlősgazdának existenciája függ attól, hogy az olasz borvámkérdés kedvezően oldassék meg, illetőleg, hogy sem Olaszország sem más bortermelő állam semmiféle czimen semmiféle kedvezményt borbehozatalra ne kapjon, azért az érdekelt társadalomnak minden tőle telhetőt el kell követnie, hogy ezen kérdés kedvezően oldassék meg. Egy impozáns népgyülés, melyen a közvélemény elementáris módon nyilatkozik meg, minenesetre leginkább kifejezője lesz a hangoztatott követelmények igazságának. Azért ne mulassza el egy szőlősgazda sem, aki csak szerét teheti, hogy megjelenésével a tiltakozó gyülést minél impozánsabbá tegye.

— **Ments meg Isten a barátainktól.** Keservesen emlegeti ezt legujabban Tisza István gróf, szegény magyar hazánk ez idő szerinti miniszterelnöke, a ki sokáig és hosszukat nyelt a miniszterelnökség után, mig végre a nemzet jogainak lealkuvásával sikerült belesülyednie a puha bársonyszékbe. Vele jöttek azonban a jó barátai, a kik művészi farkcsóválást végeztek ugyan Széll Kálmán sarka körül is, de elemükben mégis csak Tisza Pista körül érzik magukat. Akár a béka a mocsárban, vigan kuruttyolnak és hirdetik országnak-világnak kora reggel, késön este, hogy ők most mennyire boldogok. Mikszáth Kálmán, a kitünő iró és skandalózus politikus, a ki a Tisza partján .született s csak a Tisza pártján érzi jól magát, a ki Széllben mindig a kaján gólyát látta, mondhatatlanul boldog most a Tisza mocsaraiban. Mikor Bánffy Dezső a minap Szegeden kibontotta a zászlót Rónayval szemben, Mikszáth is elment korteskedni. Mondott is egy beszédet, a melyben égig magasztalta a mostani kormányt, mely — szerinte — visszatérése a régi Tisza-féle rendszernek. Azt hitte szegény, hogy ezzel valami nagyon szépet mond, hogy Magyarország rögtön kiugrik a bőréből, ha annak az ezerszer megátkozott, gonosz korszaknak poshadt levegője ismét kisérteni akar. A szegediek, a kiknek ugyis begyükben van az egész Tisza-gárda, úgy megijedtek erre a szóra, hogy még azok is faképpel hagyták Rónayt, a kik egyéb tekintetekért zászlaja alá sorakoztak volna. Meg is bukott Rónay uram ugy, hogy a füle sem látszik ki s bevonult az országházba Bánffy, a mellét verő, vén politikai gonosztevő. Tisza pedig emlegeli keservesen, hogy ments meg Uram Isten a barátaimtól, az ellenségeimmel majd csak elbánok én magam is valahogyan.

— **Kinevezés.** Dubniczky László hercegszőllősi segédlelkészt a honvédelmi miniszter rk. II. oszt. honvéd-segédlelkésszé nevezte ki.

— **Ismertető előadás a Gazdák Biztosító Szövetkezetéről.** Már jeleztük lapunkban, hogy a Gazdák Bizt. Szövetkezetének, ennek a minden izében becsületes intézménynek ismertetése végett Székely Antal, a komárommegyei gazd. egyesület titkára egy népgyülés keretében előadást fog tartani. Mint lapunkat értesitik, ezt a népgyülést — az eddigi terv szerint — f. hó 12-én (vasárnap) tartják meg a városház udvarán. Hisszük, hogy a gazda közönség — a saját érdekeiről lévén szó — minél nagyobb számban jelenik meg e gyülésen.

— **Ökrök a virágos kertben.** Lapunk mult számában dicsérettel emlékeztünk meg arról a felpezsdülő életről, melyet legujabb időben a Fejérmegyei Gazdasági Egyesületben tapasztalunk. Ébredezni kezd hosszu álmából s iparkodik, hogy utánozza a testvér-egyesületek intenziv működési módját. Sajnálattal konstatáljuk azonban, hogy az ez irányba tett lépései közt olyanok is vannak, mik valóban az álmából felserkent ember tapintatlan lépései: neki ütődik olyan dolgoknak, melyeket egy cseppnyi tapintattal kikerülhetett volna. F. hó 5-én, vasárnap tenyészállat-kiállitást, illetve dijazást rendezett Bodajkon. *A marhák felvonulása d. e. 10 órakor, az ünnepélyes szent mise, a főistenitisztelet idején történt.* Ugyan, kérdjük szeretettel: mire volt ez jó? Minek gázoltatunk bele ökreinkkel a hitélet virágos kertjébe? Jóravaló alispánok, főszolgabirák egymásután adják ki a rendeleteket, hogy a vasárnapi istenitisztelet idején ne tartassanak még hivatalos órák se a községházán és ilyen nagy tekinté yü egyesület követi el azt a tapintatlanságot, hogy elvonja a népet hitének gyakorlatától? A Sz. H. megroja a lelkészeket, a miért hiveiket figyelmeztették, hogy ne vegyenek részt e kiállitáson s azt mondja, hogy az állat-kiállitás a sz. mise tartását nem alterálhatja. Nem is a sz. mise tartását, hanem az azon való részvételt alterálja. Az illető lelkészek nem „ellenségei a nép javát előmozditó törekvéseknek", mint azt, hogy többet nem emlitsünk, az általuk vezetett hitel- és fogyasztási szövetkezetek bizonyitják, hanem kötelességüket teljesitették, midőn a tapintatlanság ellen tiltakoztak. Igy nem a nép javát szolgálja a Gazgasági Egyesület, mert mig elosztogat néhány darab 20 koronás aranyat, addig a vallást, mely az O. M. G. E. egyik vezéralakjának szavai szerint is a természetes fejlődés és anyagi jólét alapja, nemcsak hogy a számitásból kihagyja, hanem elhanyagolását elősegiti.

— **A tennis-club** mult vasárnap d. u. a lövész-egylet helyiségeiben szintén juniálist rendezett. Bár a mulatságon nem valami sokan vettek részt, ez nem lohasztotta a jókedvet egy cseppet sem, s igy sikerültnek nevezhető. A jókedvü társaság pompás hangulatban kiviláos kivirradtig mulatott s mindenki elismerte, hogy lehettek, sőt voltak is népesebb mulatságok az idén, de vidámabb hangulatu s hamisitatlanabb jókedvet tolmácsoló mulatság alig volt mint a tennis-clubbé. Kivánunk hozzá hasonlókat a derék és nagyrahivatott társulatnak.

— Imre, Imre, ha ez igaz. Akkor inkább a halálhirét halljam!

— Ne féljen édesapám, azt azért nem tette.

— Feküdjünk le, fiam, — fejezi be a beszédet Ordas, — bizzunk az Istenben. Ha bánatot hozott ránk, majd gondoskodik vigasztalásról is.

Kialszik a mécs, beáll a csend, csak a szél nyargal süvitve a Rima partján s panaszosan zörgeti meg néha a faluvégi ház ablakát, mintha keresne valakit.

II.

Öt év mult el azóta. Rákóczy Máriás-lobogóját lengette a szellő, a fölébredt hazában örömmel hordta szét a tárogató hangját s a nyalka kurucok vidám nótáját. Rákóczy szava fölverte a nyomasztó csendet, eljutott a Rima partjára is, megtalálta Imrét s kiszólitotta a faluvégi hajlékból. Szivesen ment Imre; apja a föld alatt volt már, Laci nem került elő . . .

Ott torpad Vak-Bottyán tábora a pilisi hegyek alatt. Este van, vigan lobognak a tábori tüzek, de még vigabban lobog a kurucok jókedve. Szól a tárogató, hangzik a nóta, csak Imre ül magánosan a tábor közepén, Vak-Bottyán sátra mellett. Szivehez szól a tárogató neki is, de azt a keserü fájdalmat nem tudja kikergetni a lelkéből. Ott rágódik az a szive mélyén, se megölni, sem elhagyni nem akarja őt. Nem bánná már Imre, ha elveszett volna is öccse, csak biztosan tudna róla, csak ne kinozná az a gondolat, hátha a labancok között van. Egész ország a németet nyögi, amerre csak romot lát az ember, ahol kony hullik, mindenütt a labanc hagyta a keze nyomát s lehet, hogy Laci is az. Magyar volt minden ősc, apja testestül-lelkestül kuruc, ő Vak-Bottyán katonája s testvére labanc. Micsoda gyötrő gondolat!

Elcsendesül eközben a tábor. Egymásután alszanak ki a tüzek, mély sötétség borul a tájra, csak a csillagok néznek szeliden a táborra, mintha az angyalok kandikálnának le a földre. Itt-ott sit még egy tárogató, de végre az is elhal. Csend van, szellő se fú, levél nem mozdul.

„Csend az erdőn,
Csillagok a tiszta égen,
A jó Isten
Lebeg át a csöndességen.
Virágszóró
Angyalsereg száll utána
S rózsákat hint
Az álmodó katonákra."

De Imre nem alszik. A tábor előtt áll őrt, őrzi a tábor jó apját, Vak-Battyánt. Mélázva nézi a csillagokat, eszébe jut a Rima-parti ház s vele minden bája, bánata.

Hirtelen zajt hall a sátor mögött. Odaugrik s látja, hogy egy alak a sátor alját feszegetve mindenáron be akar jutni.

— Ki vagy? — Kiált reá keményen.

Az idegen nem felel, csak fölugrik s eszeveszett futásnak ered. Imre habozás nélkül utána lő, mire a menekülő tompa zuhanással esik az alvó kurucok közé. A lövésre fölriad az egész tábor. Kigyúlnak a tüzek, a katonák talpraugornak s tolongva rohannak a vezéri tábor felé. Nem messze a sátortól az egyik tűz mellett vérében fetreng az idegen, egy tagbaszakadt labanc. Imre is odamegy, hogy megnézze áldozatát, de mintha jéggé fagyott volna benne a vér, megáll s meredt tekintettel szögezi reá szemét. Szó nélkül nézi egy ideig.

— Öcsém! — kiáltja rémületes hangon s odaomlik a sebesült mellé.

A haldokló kinyitja bágyadt szemeit s lassankint ráismert bátyjára.

— Bocsáss meg Imre, bocsáss meg, — nyögi elhaló suttogással. — Vak-Battyánt kellett volna megölnöm . . . A német tábor . . . közel van . . . holnap . . . rátok . . . — még akart valamit mondani, de a halál beléfojtotta.

Bódultan támolygott el onnan Imre. Biztosat tudott már öccsséről, tudta már, hogy apja sejtelme valóra vált. De még teher is szállt lelkére. Ő ölte meg öccsét. Nem bűne, mert kötelessége parancsolta, de mégis, nem kinzó-e a tudat, hogy testvére, az ő apjának és anyjának gyermeke, épen az ő kezétől halt meg? Az egyetlen, kihez

Szlanyinka Ferenc
férfiszabó
Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca 1. szám.
2730 156—21
Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb **tavaszi** és **nyári** angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű **úri-, egyen-** és **papi-ruhák** legjutányosabb ár melletti, korrekt és gyors elkészitésére. — Vidékre próba nélkül.

00000345

— **A székesfehérvári famunkások szakegylete.** Ugy látszik, nem hiába kérte az Ipartestület és nem hiába sürgettük mi sem, hogy a famunkások szakegyletének működéséről a hatóság szerezzen meggyőződést, és ennek előrelátható eredményéhez képest inditsa meg az eljárást annak vezetői ellen, mert — mint értesülünk — Maron István számvevő a napokban átvizsgálta a szaktársak számadásait. Ezen vizsgálat folyamán kitünt, hogy a *szaktársak* a legnagyobb mértékben rászolgáltak a legszigorubb büntetésre. A *pénztárjuk üres*, könyveik vezetése pedig minden kritikán aluli. Elég annyit emlitenünk, hogy a tagok *felvételének idejét senki fel nem jegyezte*, az egyes bevételi tételeknél pedig *a sorszámon és a bevételi összegen kivül semmiféle bejegyzés nem szerepel*. Elhibázott dolog volt a hatóság részéről, hogy — mikor már nyilvánosságra jutott a vizsgálat elrendelése — még mindig késlekedett és időt engedett nekik a kényesebb dolgok eltüntetésére. A miniszter kifejezetten megtiltotta, hogy a sztrájkolókat segitsék; de ezt titokban mégis megteszik. Igy hitetik el a tagokkal, hogy nem rakják zsebre a pénzt. De — amint a felmentvényt a hozzá nem értő közgyülés megadja — minden okmányt elégetnek, tessék őket ellenőrizni. A pénztári naplóban meg mindig több a kiadás, mint a bevétel. A megejtett vizsgálat olyan adatokat hozott felszinre, amelyek alapján a rendőrségnek feltétlenül be kell zárnia az egylet helyiségeit és a vezetőség ellen az eljárást meginditania, mert vétkes mulasztás lenne, ha csak egy napig is tovább engednék működni azt az egyesületet, amely tudvalevőleg minden anarchisztikus mozgalomnak a melegágya, és amelynek vezetői a félrevezetett szegény munkások véres verejtékkel szerzett filléreivel oly módon gazdálkodnak, amely minden kétséget kizárólag a lehető leglelkiismeretlenebb. Ha nem akarja magát a hatóság a közvélemény elitélő kritikájának kitenni, ugy nem gondolkozik most már egy percig sem, hanem *feloszlatja azt a veszedelmes fészket, amelytől a társadalom csak rosszat várhat!*

— **A tisztviselők Otthonában** vasárnap fejezték be a hölgyek tekeversenyét. Első dijat nyerte Micheller Mariska; a többi győztes a következő sorrendben következik: Micheller Lenke, Jandrók Amália, Jandrók Róza, Schwell Jánosné, Kovács Józsefné, Kreutz Karolin.

— **Hymen.** Baben Vilmos üllői állomásfelvigyázó ma vezette oltárhoz a székesegyházban Ohnhäuser Annuska kisasszonyt Ohnhäuser Nándor vasuti tisztviselő bájos leányát.

— **A székesfehérvári kereskedő-ifjak társasköre** vasárnap, a lövészkertben rendezett nyári mulatsága szépen sikerült. A mulatság persze nem puszta táncból állott, hanem Schlammadinger Alajos elnök ügyessége folytán a közönség szórakoztatására számtalan egyéb eszközök is szerepeltek. — Volt confetti, szerpentin, világpósta, szépségverseny, osztály-sorsjáték, tekeverseny stb. A tombolát az elnöki találékonyság egy ujabb játékkal cserélte fel, amely nagyon hasonlitott az osztálysorsjátékhoz, amennyiben jegyeket árusitottak, melyek közül minden negyediknek nyernie kellett. Igaz, hogy sokan nem voltak megelégedve az eredménnyel, mert értékes nyeremény alig akadt; de maga a játék bevált, csak ezentul a kereskedő urak legyenek egy kissé áldozatkészebbek. A tekeversenyt nagy érdeklődés kisérte, mert mind a 6 dij csinos és értékes volt. A zenét a honvédzenekar szolgáltatta Fricay karmester vezetése alatt. A mulatságon állandó jókedv uralkodott, és a táncnak még hajnalban sem akart vége szakadni. A gyermek-szépségverseny győztesei: Langhammer Ilonka, Tóth Aladár, Preis Piroska, Pálmai Lili, Knazovitzky Lujza, Hattyuffy Annuska. A tekeverseny dijait pedig a következők nyerték: I. Rostásy Rezső, II. Kovács Nándor, III. Finta Imre, IV. Steiner N., V. Pollák Á., VI. Rostásy Rezső. A tiszta jövedelem 590 korona és 80 fillér.

— **Életjel.** A Polgári Dalkör — mint örömmel tapasztaljuk — uj életre ébred. Az elnökség ma egy körözvényt küldött szét, amelyben a tagokat esti fél 9 órakor a dalórán való megjelenésre kéri.

— **Zenevizsga.** Námesy Mariska tanitványai junius 9-én a ciszt. rend főgimnázium disztermében tartják zongora-vizsgájukat. Kezdete d. u. 4 és fél órakor. A vizsgázók névsora: Haáder Sándor III. el. o. t., Pásztory Mariska, Destek Mariska, Binder Jolán, Szabady Anna, Szabady Andor gimn. III. o. t., Óváry V. Jolán, Polgár Anna, Oberecht Ilonka, Pellet Emma, Németh Mariska, Kováts Irén, Hegyi Olga, Horváth Elvira Horváth Mariska, Pichler Anna, Czájlik Mária és Kováts Stefike.

— **Letartóztatott cucilista vezér.** *Pintér* Károlyt, a fehérvári cucilisták vezérét, a kinek nevéhez és működéséhez a városunkban előfordult cucilista fészkelődések nagyrésze füződik,— vasárnap d. u. a rendőrség letartóztatta s előbb a városházi csöndesbe (helyesebben t . . . . . be), majd pedig a kir. törvényház fogházába záratta. Kicsoda Pintér Károly? Egy egyszerü, talán jóindulatu fiatal kőmiveslegény, a ki városunkban a négy elemi osztályon nagy kinnal átvergődött, azután Budapestre került, hol csakhamar magával sodorta az az áradat, a mely az alsó néposztályok annyi elégedetlenét elemi erővel ragadja a „népboldogitók" sorai közé. Pintér Károly is odakeveredett a nép „apostolainak" táborába, a kik kevés tudománnyal, de annál nagyobb gőzzel hirdették, hogy össze kell rombolni a mostani társadalmi rendet s alakitani kell egy másikat, a melyen a most elnyomottak szerepe vezérségre, boldogtalansága boldogságra fog változni. Nagy mohósággal szitta magába az uj elveket s midőn szülővárosába visszakerült, előbb magánkörben, aztán a nyilvánosság előtt hirdetni kezdte az uj mennyországot. Szél Kálmán kormánya kedvező talajul szolgált a hasonló törekvéseknek. Az emberi „szabadság" nevében el kellett türni mindent, a mit más mond, bármily gonoszság és rosszakarat rejtőzött is mögötte. A hatóság legazemberezése, tekintélyének lealázása, mind elviselhető volt a „szabadság" nevében. Ez a szerencsétlen elnézés nevelte a „mi cucilistáinkat naggyá. A jakabokányiék igy szereztek vagyont, igy jutottak hatalomhoz és uralomhoz Széll Kálmán kormányának jóvoltából. Tisza István azonban egy kissé másként gondolkozik. S ez az egy helyes a kormányzatában. A hasonlesésből, hiuságból gonoszakká vált izgatókat egymásután keriti kézre. Igy kapott utasitást a székesfehérvári királyi alügyészség, hogy Pintér Károlyt, a ki ellen három vagy négy esetben inditottak bünvádi keresetet, fogassa el és csukassa be. Mindezt a bünvádi perrendtartás értelmében tehette, a mely elrendeli, hogy ha valaki ellen legalább kétrendbeli bünvádi feljelentés van, letartóztatható. Igy tehát Pintér Károlyon semmiféle igazságtalanság nem esett, mert elfogatása csupán a büntetőtörvénykönyv megfelelő paragrafusainak alkalmazása folytán történt.

Az elfogatás vasárnap d. u. történt. A budapesti kir. főügyészség értesitette a helybeli kir. alügyészséget, mely viszont a helybeli rendőrségnek irt át Pintér Károly és a hasonló minőségben bünös Csupor Ferenc cipész letartóztatása érdekében. Kuti Fülöp vasárnap hivatalban volt s tudomása levén az elfogatási parancsról, látta Pintért több elvtársával a Nádor-utcán sétálni. Rögtön utána küldött egy rendőrbiztost és egy rendőrt, a kik a Könyök-utcában le is tartóztatták a deliquenst. Pintér eleinte szabadkozott, de dicsőségesebbnek vélvén a martyromságot engedett és a rendőrség asszisztenciájával a városházra sétált. Kuti Fülöp tudomására hozta, hogy a kir. ügyészség átirata értelmében eszközölte letartóztatását. Pintérnek tudomása levén, hogy letartóztatható, nem is ellenkezett a rendőrség intézkedésével szemben, de ajkainak rángatózása mutatta, hogy nem csekély meghatottság vett rajta erőt. Csupán csak a rendőri zárka ellen volt kifogása, a mely — mint tudvalevő — nem emelkedett még a tisztaság ideális magasalatára. Kérte is Kuti Fülöp rendőralkapitányt, hogy minél előbb kisértesse át az ügyészség fogházába, a mi azonban csak hétfőn d. e. történhetett meg.

Csupor ur neszét vevén a dolognak, üdülni ment az ország fővárosába, a hol bizonyára élvezettel nézte a rózsaünnepélyt, melyen hozzá hasonló virágszálak nem csekély számmal viritanak. A rendőrség átirt a budapesti rendőrséghez, a mely mindenesetre siet gondjaiba venni szájbőripar szabadalmazott lovagját.

— **Öngyilkosság.** Tegnap reggel a malomcsatorna vizében, a Kalló-malom fölött egy női hullát láttak a vizszinén uszkálni. Kifogták s értesitvén a mentőket, azoknak segélyével a régi városi kórház halottas kamrájába szállitották. A rendőrség föl nem ismervén, Pete Gyula fényképészszel lefotografáltatta. De csakhamar kitudódott, hogy a szerencsétlen asszony Holczhauzer József cipész, ősz-utcai lakos felesége. Sok év óta a nyomoruság ütött tanyát náluk. A férj betegen feküdt, az asszonyt s nagyszámu apró gyermekeit szintén a legnagyobb szegénység környékezte. A gyermekek aztán koldulni jártak. A nagy urak lakásaiba sokszor kopogtatott be egy halovány, csinos arcu, gyengéd vonásu fiucska, könyöradományokért esedezve. Ugy látszik, hogy a szegény asszony megunta a gyötrődést, elvesztette hitét jobb sorsában, a nyomoruság összetörte s hétfőn reggel a szomoru halált választotta. Kizárva azonban az sincs, hogy a szerencsétlen valamely véletlennek lett az áldozata s belecsuszott a csatorna vizébe s ereje nem lévén hozzá, nem tudta magát a mély vizből kiszabaditani.

---

szülői sirba szálltával a vér és a szeretet kötötte, ő fosztotta meg életétől!

Másnap reggel a kelő nap sugarai szemben találták egymással a két tábort. Hamar megkezdődött a harc; kuruc, labanc összegomolyodott, ütötte kaszabolta egymást irgalom nélkül. Imre egyik kezében a Máriás-zászló lobogott, a másikban kardja osztotta villogva a halált. Vitéz volt a kuruc, de sok volt a labanc. A kurucok egyre fogytak, mig a német szaporodott, mintha minden áthasitott labancból kettő tömadt volna. Hullottak ugyan ők is, de csak azért, hogy a mögöttük jövőknek helyet adjanak. A kurucok reménye halványult, Imre is porbadölt a zászlóval együtt. Örömkiáltással rohan feléje egy raj labanc, hogy magához keritse a lobogót, de odaront néhány kuruc is és elveri onnan a németet.

Imre haldokolt. Bágyadt tekintettel nézte a Bóldogságos Szűz képét a lobogón, tudta, hogy a németé lesz az már ugyis.

— Megyek apám, megyek öcsém, — susogta halkan s lehanyatlott kezével görcsösen szoritotta a lobogó nyelét.

De hallga csak, kürtök harsannak föl a hegyek mögül, fegyverek csillannak meg a napsugárban fürdő ormokon.

— Jön Rákóczy, — kiált föl megéledve Imre, — fiúk, üssétek a németet!

Utolsó szava volt. **Viktorián.**

Gyapju és nyulszőr kalap különlegességek 3, 4, 5 koronáért. | Lányka, férfi, fiu szalma-kalapok és sapkák óriási választékban. Férfi, női és gyermek bőr-czipők. Jutányos árak! Nagy választék! | Knazovitzky Bélánál Székesfehérvár. 104—5

00000346

— **A székesfehérvári járás fősorozása** is véget ért. Az öt napig tartott sorozásra mindössze 1449 állitás kötelest hivtak be, megjelent 1164, bevált mindössze 290 legény, vagyis 25% Ha a fősorozás adataira alapitani lehet, úgy mindebből az látszik, hogy Székesfehérvár szülöttei egészséges testalkat tekintetében a járás többi községeinek legényei felett állanak.

— **Ez is sztrájk.** A régi proviant-ház mögött serényen folyik a kútfurás munkája. A fürdőtépitő pénzintézetek lehető gyorsan akarnak meggyőződni arról, hogy a nagy közfürdő részére elegendő vizet kapnak-e. A kutmester 10 fehérvári munkást alkalmazott a kutfuráshoz. Meg is egyezett velük, hogy kezdetben 2 kor. napszámot ad, azután hetenkint 40—60 fillérrel emeli az összeget egészen négy koronáig, a munka nehézsége, illetőleg az általános munkabér emelkedésének arányában. A mult héten azonban a munkásoknak eszükbe jutott, hogy a munka-dijat nem a munkaadónak, hanem a munkásnak van jogában megállapitani. Kimondottak egy fix összeget, hogy annyit tessék fizetni, különben ott hagyják a munkát és sztrájkolnak, mert hát Fehérvárott ez igy divat, az ácsok is igy csinálják, ők pedig nem akarnak hitványabbak lenni azoknál. Diktum, faktum. Úgy is történt. A tiz munkás szolidaritást vállalt, kimondották a sztrájkot. A kutmester pedig irt Pestre munkásokért. Azok megérkezvén, rögtön munkába állottak. Ezeknek pedig kiadták a bérüket s mehettek egy házzal odébb. Persze, egy kicsit leesett az álluk és nem kicsit szidták a gaz burzsoázist, a mely kiszipolyozta a munkások utolsó csepp vérét és még csak annyit sem enged neki, hogy ha a munkában nem is, de legalább a fizetés tekintetében a munkás szabja meg a feltételeket. Ott hagyták a biztos fizetést s elmentek a bizonytalanságba. De megmentették az öntudatot. Ez pedig a fő a mai világban. Ha kenyér nincs is hozzá.

— **Névmagyarositások.** Löwinger Miklós helybeli lakos „Lukács"-ra és M. Berger Mór ugyaniteni lakos „Biró"-ra változtatta vezetéknevét.

— **Meghivás.** A hercegfalvai kölcsönsegélyző-egylet (szövetkezet) folyó 1904. évi junius hó 12-én délután fél három órakor az egylet helyiségében tartandó rendes évi közgyülésre az egylet tagjait tisztelettel meghivja az igazgatóság. *A közgyülés tárgyai:* 1. Igazgatósági jelentés 2 Felügyelő-bizottság jelentése az 1903. évi zárszámadások és vagyon-mérleg megvizsgálásáról s ezzel kapcsolatban a felmentvénynek az igazgatóság és felügyelőbizottság részére való megadása. 3. A leszámoló-bizottsag jelentése az 1898-ik évtársulat vagyonának felosztásáról. 4. Két igazgató-tanácstag választása. 5. Felülvizsgáló bizottság ujbóli választása. 6 Az alapszabályok 25. §-ának módositása 7. Netáni inditványok.

— **Megölték a sertései.** Csabdi pusztán Kardos János nevü, vagyonos gazdát, amint hizóit etette, azok megtámadták és ugy összemarcangolták, hogy sebeibe belehalt.

— **Verekedés.** Ujabban a Ponty-támogató urak nem elégszenek meg azzal, hogy mint a mentőkocsin beszállitottakról beszéljenek az emberek, nagyobb dicsőségre is vágynak. Az egyik leglelkesebb úttörő e téren *Horváth* János ur, aki vasárnap este Tóth Józseffel, az Elite-kávéház mindenesével a vásártéren dijbirkózást rendezett. A dijbirkózás mindkét félre nézve szép eredménnyel járt, amennyiben a rendőrség mindkettőjüket a *szokásos jutalomban* részesitette.

A Rózsa-utca 3. sz. kisebbszerü emeletes ház szabad kézből eladó.

— **Öngyilkos-jelölt.** Steszkó Andrásné helybeli lakos a rendőrségen azt jelentette, hogy cselédje Hegyi Erzsi f. hó 2-án este azzal távozott tőle, hogy *elemészti magát.* A rendőrség több napi hiábavaló kutatás után végre ráakadt a Szent György kórházban. Az öngyilkos-jelölt leányzó ugyanis, mielőtt elhatározását végrehajtotta volna, az izgatottság miatt beteggé lett. — Azt hisszük, most majd elmegy a kedve az öngyilkosságtól, és beteges hajlamait a szorgalmas dolgozással fogja orvosolni.

— **A ragadós állati betegségek** a legutóbbi hivatalos kimutatás szerint Fejérmegyében a következőkép oszlanak meg: Lépfene: móri Mór 1 m.; székesfehérvári Füle. — Veszettség: móri Mór; sárbogárdi Sárkeresztúr; székesfehérvári Velence; váli Vértesacsa. — Ragadós száj- és körömfájás: váli Vál 1 m. — Rühkór: váli Szár 1 ó, Tárnok 1 ó. — Sertésorbánc: adonyi Ercsi 2 u., Rácalmás 1 p., Ráckeresztur 2 u.: sárbogárdi Cece 1 m., Szolgaegyháza; székesfehérvári Seregélyes; Zámoj 11 u.; váli Bicske 1 p., Csabdi 1 p. — Sertésvész: adonyi Dunaadony, Pusztaszabolcs 1 m.; móri Bodajk 9 u., Gánt 6 u., Pusztavám 25 u.; sárbogárdi Hercegfalva 8 u.; székesfehérvári Csór 10 u., Iszkaszentgyörgy 16 u., Pákozd, Seregélyes; váli Baracska, Bodmer, Csabdi 3 u.

IRODALOM.

Uj zenemüvek. Zongorairodalmunkat jelentékeny müvel gyarapitotta a Rózsavölgyi és Tsa. udvari zenekiadócég azzal, hogy közrebocsátotta *Szendy* Árpád orsz zeneakad. tanár D-dur szonatáját a 27 lapra terjedő becses mű (ára. k. 3.60) Chován Kálmánnak van ajánlva s mindvégig magyar stilusu. Az előkelő izlésü zongorajátszókra számit de nem igényel épen virtnoz technikát. Középső tétele (audaute) az *„Idyll"* feliratot hordja, de az egész müvön pustorale hangulat vonul végig; mondanunk sem kell, hogy a milyen tartalmas olyan gondosan kidolgozott a formája is. Ihletett szép mű amely nagy elterjedésre van hivatva. — A melodrámák sorozatában ujra 3 igen hatásos számot adott ki a fenti cég. Az egyik *Nemes* Elemér *Mikes* cimü melodrámája, amely Lévay József hires költeményére készült ára 2 kor. a másik kettő *Rérfi* Géza szakavatott tollából került ki Arany János egy-egy balladájára: „A walcsi bárdok" és V. László cimüekre. Az előbbinek ára 2 kor. az utóbbié 3 kor. Mind e müvek méltán számithatnak népszerüségre.

HEGYESY GYULA
ZONGORAKÉSZITŐ, SZ.-FEHÉRVÁR, SIMOR-UTCA 21.
Elvállalok mindennemü zongorák, pianinók stb. javitását, hangolását. 15 évig működtem elsőrangú gyárakban és több év óta önállóan.
52—6

Székesfehérvár szab. kir. város rendőrkapitányságától.

4505
kap. 1904.

Árverési hirdetmény.

Székesfehérvár szab. kir. városi rendőrkapitányi hivatala által ezennel közhirré tétetik, hogy a Schmideg Adolf kézi zálogházában levő mindazon zálogtárgyak, melyeknek kiváltási határideje folyó évi **május hó 26-án lejárt, 1904 évi junius hó 28-án délelőtt 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen hatósági felügyelet és készpénzfizetés mellett az 1881. évi XIV. t.-c. 15 20. §§-ai értelmében el fognak adatni.**

Miről a betevők, ugy a venni szándékozók azzal értesittetnek, hogy az árverés alá kerülő tárgyak az árverés napjáig meghosszabbithatók, vagy kiválthatók.

Sz.-Fehérvár, 1904 évi junius hó 4-én.

Sulyok János
rendőr-biztos

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1904. mujus 1-től 1904. október 1-ig.

Budapest indul	Székesfejérvár érkezik	Székesfejérvár indul	Nagykanizsa érkezik
Gy. v. 8.00 este	9.17 este	9.22 este	12.02 éjjel
Gy. v. 8.00 regg.	9.17 d. e.	9.22 d. e.	12.00 d. e.
Sz. v. 6.50 regg.	9.00 d. e.	9 27 d. e.	1.30 d. u.
Sz. v. 10.00 este	11.58 éjjel	12.08 éjjel	4.00 éjjel
Sz. v. 2.00 d. u.	4.01 d. u.	4.13 d. u	8.45 este
Sz. v. 5.25 d. u.	6.45 d. u.	6.50 d. u.	10.28 este*)
			B.-Szt.-György
Sz. v. 5.50 regg.	7.17 regg.	7.22 regg.	10.11 d. e.**)
Sz. v. 5.45 este	7.35 este***)		
Sz. v.		1.30 d. u.	2.40 d. u. Siófokig.****)

*) közlekedik Junius 20-ikától szeptember 10-ig.
**) Julius 1-től Augusztus 31-ig vasár- és ünnepnapokon.
***) Csak Junius hó 10 ig közlekedik.
****) Siófokig Julius hó 1-töl Augusztus 31-igv asár- es ünnepnapokon

Nagykanizsa	Székesfejérvár érkezik	Székesfejérvár indul	Budapest
Gy. v. 5.47 regg.	8.29 d. e.	8.35 d. e.	9.55 d. e.
Gy. v. 5.06 d. u.	7.52 este	8.00 este	9.20 este
Sz. v. 2.10 d. u.	6.09 d. u.	6.19 este	8.30 este
Sz. v. 12.40 éjjel	4.23 éjjel	4.31 éjjej	6.30 regg.
Sz. v. 9.30 d. e.	1.58 d. u.	2.42 d. u.	4.50 d. u.
Sz. v. 4.18 éjjel	7.46 regg.	7.56 regg.	9.20 d. e.*)
Bal. Szt.-György.			
Sz. v. 6.50 este	9.45 este	9.51 este	11.30 éjjel**)
Sz. v. Siófok		6.25 reggel	8.30 d. e.
Sz. v. 8.19 este	9.21 este***)		

*) Junius 20-ikától Szeptember 10-ignaponkint
**) Julius 1-töl Augusztus 31-ig csak vasár- és ünnepnapokon.
***) Julius 1-töl Augusztus 31-ig csak vasár- és ünnepnapokon.

Komárom indul	Székesfejérvár érkezik
Sz. v. 3.35 éjjel	6.15 regg.
Sz. v. 12.03 d. u.	2.35 d. u.
Sz. v. 5.30 d. u.	7.45 este

Székesfejérvár indul	Komárom érkezik
Sz. v. 6.26 regg.	9.05 d. e.
Sz. v. 11.20 d. e.	2.20 d. u.
Sz. v. 9.32 este	12.30 éjjel

Székesfejérvár indul	Jutas érkezik	Jutas indul	Kiss-Czell érkezik
Sz. v. 9.31 d. e.	10.41 d. e.	10.46 d. e.	1.14 d. u.
Sz. v. 12.25 d. u.	2.02 d. u.	2.10 d. u.	5.10 d. u.
Sz. v. 9.27 este	10.50 éjjel		
V. V. 4.28 éjjel	7.51 regg.		

Kis-Czell indul	Jutas érkezik	Jutas indul	Székesfejérvár
Sz. v. 2.20 d. u.	4.48 d. u.	4.53 d. u.	6.04 este
Sz. v. 4.48 regg.	7.06 regg.	7.11 regg.	8.22 regg.
		4.52 regg.	6.10 regg.

Székesfejérvár indul	Adony-Szabolcs indul	Paks érkezik
Sz. v. 9.10 regg.	11.05 d. e.	3.03 d. u.
Sz. v. 4.06 d. u.	6.03 d. u.	9.33 este

Paks indul	Adony-Szabolcs indul	Székesfejérvár érkezik
Sz. v. 2.00 éjjel	6.23 regg.	7.39 regg.
Sz. v. 1 19 d. u.	6.11 d. u.	7.30 este

Alba indul	Bicske érkezik	Bicske indul	Alba érkezik
Sz. v. 9.36 d. e.	12.09 d. u.	5.51 regg.	8.17 regg.
Sz. v. 2.55 d. u.	5.44 d. u.	6.24 este	8.42 este

Alba indul	Sárbogárd érkezik	Sárbogárd indul	Alba érkezik
Sz. v. 9.22 regg.	10.57 d. e.	6.31 regg.	8.12 regg.
Sz. v. 2.47 d. u.	4.30 d. u.	1.00 d. u.	2.37 d. u.

Gerenday Gyula
vászon, fehérnemű, röfös és rövidáru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Tenis reket, Tenis cipő, Tenis labdák, Sport ingek, Sport sapkák.
Ajánlja **hazai gyárrmányu vászon, asztal-nemü,** valódi **rumburgi** és **szileziai kézi szött vászon** és **ágyhuzatokra** szolgáló **damaszt** és **kanavász árukat. Schroll Benedek pamut vászon** és **sifon** áruraktára. **Fürdő ruhák, fürdő köppeny.** Legdivatosabb **férfi ingek, gallérok, kézelők** és **nyakkendők.** Kelengyéhez szükséges és megfelelő női **fehérnemű** és **kész ágynemű. Mérték utáni megrendelésre bármely fehérnemű gyorsan és pontosan elkész ttetik.** Csecsemők részére készletben ingecskék, szövött és kötött ujjas hosszupárna, pólya-kötő, bölcső és kocsitakarók, gumi-leredő, **szalag, csokor. Szövet ágy- és asztalteritők, csipke és szövet függönyök. Torontáli, Axmiszter** és tapesztri szalon és futó **szőnyegek. Gyapju** és **teveszőr ágytakarók,** levarrott Kasmir, Klott és selyem **paplanok.** Divatos ruha **szövetek,** Cosmanosi **mosókelme** és **selyem-kelmék. Szalag, csipke, fátyol, divatos övek, vállfüző, napernyők.** Nagy választék **keztyü** és **harisnyából. Lüszter és mosható kötények.** — Szövet és röfös árunál 5% engedmény. 104—8

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000347